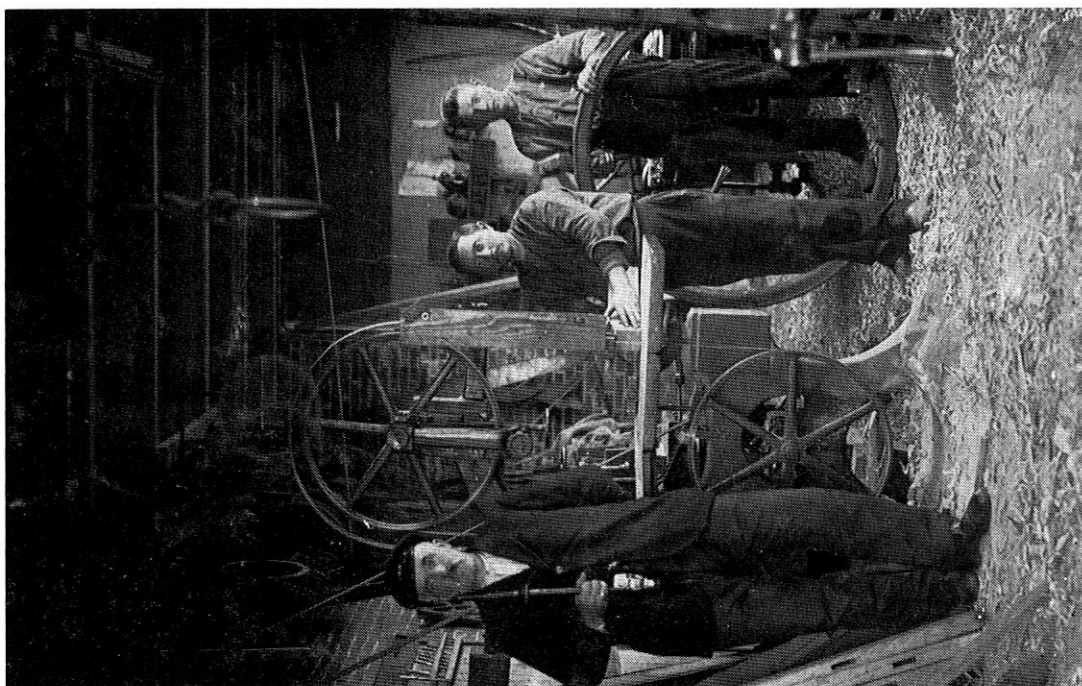

We lopen Draadjer's stelmakerij even binnen om wat „bie te proot'n". We leven nu in het jaar 1922. In de werkplaats treffen we achter de lintzaag vader Gerhardus Draadjer aan. Die lintzaag heeft hier al een elektro-motor, maar in de periode 1908—1913 werd de machine nog aangedreven door een grote hond, die in een tredmolen liep. Toen in 1913 op een petroleum-motor werd overgeschakeld, merkte opa Steven op: „Gradus, mien jong, doe bist dien cent'n gram!" Toch moest hij later toegeven, dat deze verandering een enorme verbetering was geweest.

Achter de grote houten ‚velg' staat Steven Jr. Zo te zien is hij al aardig thuis in het vak dat voornamelijk de fabrikage van wagens, wipkarren, kruiwagens, houten schoppen en - triest, maar nodig - doodkisten, inhield. Omstreeks '20 kwam trouwens ook de reparatie van houten ploegen nog wel eens voor.

En dan, fier en stoer, Albert Huitzing van de Brink, met een lange pijp stevig in de vuist geklemd. Een pijp, die speciaal voor deze gelegenheid is gesierd met een fraaie Duitse kop uit 1877. Steven „Junior" heeft deze kop goed bewaard, al was het alleen vanwege de nog goed leesbare spreuk: „So lang noch diese Rose blüht, soll uns kein Geld verschimmeln....."

126

127